

З Е М Я

Тази земя
тази земя, по която тъпча сега,
тази земя, която пролѣтень вѣтъръ пробужда,
тази земя — не е моя земя
тази земя,
простете, е чужда.

Сутринъ тръгвамъ.
Фабричниятъ пѣтъ
го задрѣства
съ рубашки
безброя.

Ние сме слети съ сърдцето,
съ умѣтъ,
но. . . земята не чувствамъ моя.

Надъ мойта земя,
на пролѣтъ
лжчитѣ
шуртятъ,
гърмятъ водопади
отъ слънце
надъ мойта
земя.